

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/641/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714204462
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5714204462.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47 150 513, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, právne zastúpeného: SOUKENÍK- ŠTRPKA, s.r.o, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., K. G. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42362962, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, právne zastúpeného: JUDr. Patrik Podhorský, L. XX, XXX XX G., o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, v štádiu konania rozhodovania o náhrade trov konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu v Martine zo dňa 23.10.2015 č.k. 5C/227/2014-67, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiline samostatným uznesením rozhodol, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 59,59 eur, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia prvostupňový súd postupoval v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.6.2015 č.k. 5Co/300/2015 a terajšie uznesenie právne zdôvodnil citovaním ustanovení § 137 a § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ako aj ustanoveniami vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., pričom výšku priznaných trov vedľajšieho účastníka podrobne a precízne odôvodnil.

Proti uzneseniu okresného súdu o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom okrem iného uviedol, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných §142 O.s.p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Účelnosť by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Navrhovateľ zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právny zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno aplikovať aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, a sú významné pre posúdenie veci samej. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti

prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Cieľom združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3, ods. 5, zákona č. 250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93, ods. 2 O.s.p.). Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Účelom združení na ochranu spotrebiteľa je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Je zrejmé, že na to, aby združenie mohlo naplňovať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov (okrem iného aj zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní). Už skutočnosť, že vedľajší účastník je registrovaný v registri občianskych združení, vedenom na Ministerstve vnútra SR preukazuje, že pri vzniku a registrácii samotného združenia muselo ministerstvo postupovať v zmysle § 25 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., a teda posudzovať, či k vzniku Združenia došlo v súlade so zákonom, nezávislosť a neziskovosť Združenia, vysporiadanie záväzkov vo vzťahu k štátu a skutočnosť, či združenie aktívne pôsobilo v oblasti spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov. Ak združenie už v čase svojej registrácie aktívne pôsobilo v oblasti ochrany spotrebiteľa, znamená to, že už v tomto čase muselo spĺňať základné materiálne a personálne predpoklady na vykonávanie aktívnej činnosti v tejto oblasti. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ preto žiadal, aby odvolací súd v odvolacom konaní uznesenie okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si odvolateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca ani vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania prejednal vec v odvolacom konaní v rozsahu podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 a nasl. O.s.p., a to bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a po prejednaní veci uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením uznesenia prvostupňového súdu, ktoré je precízne a má všetky náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia, preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov uznesenia súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti.

Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia odvolací súd len dodáva, že vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Práve preto vedľajší účastník je právne zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zastupovanie realizovať. Aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offio, nemôže dávať spotrebiteľovi návody k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom. Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerní spotrebiteľia sa nedokážu v súdnom konaní náležite brániť a často na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignujú. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v

kontraktačnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p., keďže odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, avšak odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v odvolacom konaní trovy nevznikli, neboli im priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.